

Arrest

nr. 81 934 van 30 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 10 februari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 7 september 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 28 februari 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. BLOM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. ANTHONI, die loco advocaat M. DAL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 juni 2011 dient verzoeker een aanvraag tot verblijf in.

1.2. Op 7 september 2011 wordt de aanvraag geweigerd. Dit is de bestreden beslissing die aan verzoeker op 12 januari 2012 ter kennis wordt gebracht. De motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52,§3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 (...) Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie heeft de gevraagde documenten niet voor-gelegd, namelijk: bewijs van 1 jaar samenwoning of bewijs 2 jaar regelmatige ontmoetingen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt: *“Middelen genomen tegen het bestreden besluit. Artikel 39/69, § 1,2,4, van de wet van 15 december 1920, dat artikel 39/78 van de wet bepaalt dat de toepassing bevatten, moet, op straffe van nietigheid, de uiteenzetting van feiten en aangevoerde middelen ter ondersteuning van het beroep. Het is het geval van de Raad van State beslecht, de presentatie van een middel van de wet vereist niet alleen om de beginselen van de rechtsstaat aan te wijzen zou zijn geschonden, maar ook hoe het zou zijn verkracht door de bestreden handeling (No 164482 van 08 november 2006).*

3.1. *Identificatie van de wet geschonden door het bestreden besluit. De aanvrager is een unieke manier om de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van administratieve handelingen, en de motivatie ontbreekt, onjuist of onvoldoende is. Hij herinnert eraan dat de verplichting om de staat formeel dat hangt over de autoriteit, moet het individu toelaten om de redenen die de bestreden zonder dat de Autoriteit bepaald weten heeft de plicht om uit te leggen de redenen voor de redenen: Dit principe staat bekend ten minste een plaats dat de motivatie moet voldoen, al was het maar impliciet, maar duidelijk, de voornaamste argumenten van het individu. Het besluit moet duidelijk en ondubbelzinnig de redenering van de auteur, zodat de aanvrager de redenen voor de maatregel en de bevoegde rechter om zijn controle uit te oefenen vast te stellen.*

3.2. *Presentatie van de manier waarop de regels zijn geschonden in dit geval. In dit geval, de motivering van het bestreden besluit is stereotiep. Het is gebaseerd op het simpele feit van de documenten niet ter beschikking gesteld zonder analyse van de specifieke situatie van de aanvrager. Inderdaad, de barmhartige beslissing om het land te verlaten voorbij aan het feit dat er een datum werd geselecteerd en vastgesteld voor het huwelijk van de aanvrager en zijn partner, namelijk 31 maart 2012. De uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten zou ruïneren alle kansen van het huwelijk op te staan. Het is duidelijk dat het bestuursorgaan, die zich bewust is van deze informatie niet heeft gemaakt van haar bevoegdheid, die zou hebben op te schorten dan met gewoon een beslissing om te vertrekken het grondgebied. Op basis van al deze ontwikkelingen, dient de beslissing om bevel om het grondgebied genomen tegen de aanvrager te verlaten worden geannuleerd.”*

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

2.3. In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld: *“Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie heeft de gevraagde documenten niet voor- gelegd, namelijk: bewijs van 1 jaar samenwoning of bewijs 2 jaar regelmatige ontmoetingen.”*

2.4. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991. Met de loutere vermelding dat de bestreden beslissing een stereotiep of gestandaardiseerde motivering bevat wordt op zich geen schending van de formele motiveringswet aangetoond.

2.5. In de bijlage 19ter, die op 7 juni 2011 aan verzoeker werd ter kennis gebracht, wordt uitdrukkelijk vermeld dat verzoeker ten laatste op 6 september 2011 bewijsdocumenten diende voor te leggen. Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij niets van verzoeker heeft ontvangen. Verzoeker heeft derhalve niet voldaan aan zijn verplichtingen die voortvloeien uit artikel 52 van het KB van 8 oktober 1981, noch uit artikel 40bis van de vreemdelingenwet, zodat de verwerende partij niet op kennelijk onredelijke wijze conform artikel 52, §3 van het KB van 8 oktober 1981 tot de bestreden beslissing komt.

2.6. Verzoeker betoogt dat geen rekening werd gehouden met het voornemen van verzoeker om te huwen. Uit het stuk van 12 januari 2012 dat verzoeker bij het verzoekschrift voegt, blijkt dat verzoeker en hun partner *“hun huwelijk voorzien hebben op 31 maart”*. De verwerende partij kon derhalve met het voornemen van verzoeker om te huwen geen rekening houden. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient immers te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen.

Het middel is niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC